

GILBERT DELAHAYE
MARCEL MARLIER

Ayşegül

Doğayı Koruyor

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yüksek otların arasına yüzüstü uzanarak bir ağacın arkasına saklanmış Ayşegül soluğunu tutmuş, bekliyordu.

Güneş ısıtıyor, hatta tenini biraz yakıyordu ama yine de yerinden kıpırdamıyordu. Yattığı yerden bir bitkiden diğerine sıçrayan çekirgeleri, tek sıra halinde dizilip yiyecek taşıyan karıncaları görebiliyordu.

İleride, arkadaşı Uğur Böceği de Ayşegül'ü arıyordu. Saymayı bitirir bitirmez, avının üstüne atlamaya hazır bir dişi aslan gibi ilerlemeye başlamıştı.

Birden “Ayşegül!” diye bağırdı. “Yüksek otların oraya saklandıysan yılanlara dikkat et!”

Bunu işiten Ayşegül “Yılan mı?!” diye bağırarak saklandığı yerden fırladı.

Uğur Böceği gülmekten yerlere yattı. O kadar güldü, o kadar güldü ki gülmekten soluğu kesildi!

Ayşegül bozulmuştu. “Hile yaptın!” dedi. “Seni yakalayayım da gör gününü!”

Ancak kovalamaca fazla uzun sürmedi; bir yandan kendi kahkahaları bir yandan da sıcak yüzünden yorulunca durmak zorunda kalan iki arkadaş, kendilerini bir ağaç kütüğünün yanında yere bırakıverdi.

Uğur Böceği “Kendimi affettirmek için seni gizli kulübeme götüreceğim” dedi.

“Uzak mı?” diye sordu Ayşegül.

“Hemen şurada, yukarıda!”

Ayşegül başını kaldırdı.

Ağaçların içinde küçük ama gerçek bir ev vardı!

“Harika! Bu evde uyuduğun oluyor mu?”

“Evet” diye cevap verdi Uğur Böceği. “Yazın sık sık burada kalıyorum. Zaten, istersen sen de burada benimle kalabilirsin.”

“İstersem mi?! Elbette, çok isterim!”

Ayşegül çok sevinmişti.

Uğur Böceği, yeni sınıf arkadaşıydı.

Ancak hafta sonu kalmaya geldiği evinde böyle bir macera yaşamayı beklemiyordu doğrusu.

“Gel, bak. İçeride yatak var. O kadar rahat uyunuyor ki! İstersen ip merdivenden de tırmanabiliriz. Daha zevkli oluyor!”